

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 22720/18
17.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Весне Даниловић и Весне Иконић, чланова већа, са судским саветником Јасмином Ристић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “А.А.” д.о.о. ..., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Драган Ивановић, адвокат из Београда, Улица трнска број 7, поднетој против туженог Републичког геодетског завода, Београд, Булевар војводе Мишића број 39, ради поништаја решења 07-3 број: 952-02-22-12462/2016 од 25.10.2018. године, уз учешће заинтересованих лица Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Београда и Градске општине Стари град, чији је законски заступник Градско правобранилаштво, Одељење градског правобранилаштва за општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град, у правној ствари уписа заложног права, након одржане усмене јавне расправе дана 14.06.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац “А.А.” д.о.о. ..., Улица ... број ..., да заинтересованом лицу Граду Београду, надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац “А.А.” д.о.о. ..., Улица ... број ..., да заинтересованом лицу Градској општини Стари град, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива спајају се у један поступак одлучивања следећи поступци: поступак по жалби Градске општине Стари град, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво градске општине Стари град, изјављеној на решење Службе за катастар непокретности Стари град, број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године и поступак по жалби Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво града Београда, Београд, изјављеној на решење Службе за катастар непокретности Стари град, број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године. Према ставу другом диспозитива поништава се решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Стари град, број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године. Према ставу трећем диспозитива предмет се враћа на поновни поступак и одлучивање.

Против наведеног решења тужилац је поднео тужбу преко пуномоћника дана 19.12.2018. године, којом је оспорио законитост решења из свих законом прописаних разлога. Како тужиоцу није достављена жалба на изјашњење, сматра да су повређене одредбе члана 133. и 222. став 3. Закона о општем управном поступку, те да није могао да се упозна са чињеницом да је поднета било која жалба против првостепеног решења Службе за катастар непокретности Стари град од 27.06.2015. године. Истакао је да се у конкретном случају ради о непокретности која није у функцији остваривања надлежности Градске општине Стари град већ да је реч о непокретности из члана 74. став 1. алинеја 2. Закона о јавној својини и то непокретности која служи за смештај страних дипломатско-конзуларних представништава, што је предвиђено јавном исправом-закључком Владе Републике Србије од 16.07.2009. године који представља исправу за упис права на непокретности. Сматра да нема места примени члана 22. Закона о јавној својини у вези са чланом 18. истог закона, нити је додељивање друге непокретности градској општини услов за упис права јавне својине у корист Републике Србије на предметном пословном простору, будући да је одредбом члана 74. став 1. алинеја 2. Закона о јавној својини прописано да даном ступања на снагу Закона о јавној својини на овим непокретностима право својине стиче Република Србија и то без обзира на носиоца права коришћења који је као такав уписан у листу непокретности. Навео је да је исправа за упис, јавна исправа, односно, одлука државног органа, у конкретном случају закључак Владе Републике Србије број 05 број 00-295/2009-2 од 16.07.2009. године, која је доступна тако да није неопходно да иста буде достављена у оригиналу или овереној копији. Такође, реч је о јавној исправу која се односи на више од 400 непокретности, те не би било у складу са начелом економичности управног поступка да се у сваком поступку уз сваку непокретност на коју се односи закључак Владе Републике Србије доставља оригинал или оверена копија исправе. Позивајући се на одредбу члана 127. став 1. тада важећег Закона о државном премеру и катастру истакао је да решење од 27.06.2015. године садржи све наведене податке, а у образложењу је наведено и ко је поднео захтев на основу којих исправа, одредбе закона које су примењене и на основу којих је одлучено као у диспозитиву. Са ових и осталих разлога, ближе наведених у тужби, предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и одбије жалбе Градске општине Стари град и Града Београда, изјављене против првостепеног решења Службе катастра непокретности Стари град бр. 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године, те да обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора колико буду износили са

припадајућом законском затезном каматом, тражећи за састав тужбе износ од 16.500,00 динара и у висини судских такси.

Тужени је у одговору на тужбу истакао неоснованост тужбених навода, те је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио суду да донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану.

Заинтересовано лице Град Београд је преко законског заступника доставио одговор на тужбу у коме је навео да је оспорено решење законито, те је предложио да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове поступка тражећи за састав одговора на тужбу износ од 36.000,00 динара.

Заинтересовано лице Градска општина Стари град је преко законског заступника доставила одговор на тужбу, истичући да је тужени одлучујући по жалби заинтересованих лица донео закониту и правилну одлуку, те је предложила да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужиоца на надокнаду трошкова поступка, тражећи за састав одговора на тужбу износ од 16.500,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 14.06.2022. године применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима и то у складу са одредбом члана 38. став 1. истог закона, у присуству пуномоћника тужиоца и законског заступника заинтересованог лица Града Београда и у одсуству уредно позваних туженог и заинтересованог лица Градске општине Стари град.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи остао код навода из тужбе и при постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак. Трошкове поступка је тражио у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе и у износу од 18.000,00 динара за приступ на одржаној расправи, увећане за трошкове судске таксе по одмерењу суда.

Законски заступник заинтересованог лица Града Београда је у речи на усменој јавној расправи остао код навода из одговора на тужбу, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове поступка је тражио по адвокатској тарифи за састав одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара, као и за приступ на одржаној расправи у износу од 37.500,00 динара.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу туженог органа, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је

решењем Службе за катастар непокретности Стари град број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године дозвољен на пословном простору број ..., корисне површине 80 м², на 2. спрату зграде, у Улици ... ..., постојећој на кат.парцели број ..., уписаној у лист непокретности број ..., КО Стари град, уписаном на: државна РС, корисник општина Стари град, Београд, Македонска 42, са уделом од 1/1, упис права својине у корист Републике Србије, Београд, са уделом 1/1.

Поступајући по жалбама заинтересованих лица, имајући у виду да је првостепени орган донео решења на која су изјављене одвојене жалбе, као и чињеницу да је код другостепеног органа формиран један предмет, али за одлучивање о две жалбе, то је тужени орган донео одлуку као у ставу 1. диспозитива овог решења, ради истовременог одлучивања по поднетим жалбама, а све у складу са одредбом члана 117. Закона о општем управном поступку. Увидом у списе предмета тужени орган је утврдио да је "А.А." д.о.о. Београд, дана 26.06.2015. године, Републичком геодетском заводу-Служби за катастар непокретности Стари град, поднело захтев за упис права својине на пословном простору бр. ..., површине 80 м², у сутерену, у Улици ... број ..., у Београду, постојећој на кат.парцели број ..., Лн.бр. ... КО Стари град. Уз захтев је приложио: овлашћење за заступање, фотокопију закључка Владе 05 бр. 00-295/2009-2 од 16.07.2009. године и фотокопију уговора закљученог између Републике Србије, са једне стране и "А.А." д.о.о. са друге стране од 10.05.2020. године. Поступајући по наведеном захтеву, Служба за катастар непокретности Стари град, донела је решење број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године, а како је наведено у ставу 1. образложења овог решења. По оцени туженог органа, у првостепеном поступку повређена су правила поступка а чињенично стање непотпуно утврђено, из ког разлога је потребно поништити решење Републичког геодетског завода-Службе за катастар непокретности Стари град од 27.06.2015. године. Наиме, првостепени орган диспозитивом ожалбеног решења дозвољава на пословном простору број ..., корисне површине 80 м², на 2. спрату зграде, у Улици ... број ..., постојећој на кат.парцели број ..., уписаној у лист непокретности број ..., КО Стари град, уписаном на: државна РС, корисник, општина Стари град, Београд, Македонска 42, са уделом од 1/1, упис права јавне својине у корист: Република Србија, Београд, са уделом 1/1, наводећи у образложењу ожалбеног решења само да је "А.А." д.о.о. преко пун.адв. Ивановић Драгана из Београда, Трнска 3а, поднео захтев за провођење промене, да је као доказ о насталој промени приложио закључак Владе бр. 00-295/2009-2 од 16.07.2009. године, закључак Владе 05 број 954-5485/2009 од 03.09.2009. године, списак непокретности којима располаже "А.А." д.о.о, те да је по спроведеном поступку утврђено да приложене исправе испуњавају услове из чл. 86. и 87. Закона о државном премеру и катастру и чл. 72. и 74. Закона о јавној својини, а притом није навео утврђено чињенично стање, као ни разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву на који начин је повређена одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Осим тога, нејасно је поступање првостепеног органа који је у образложењу ожалбеног решења навео да је наведени упис извршен на основу закључка Владе бр. 00-295/2009-2 од 16.07.2009. године, закључка Владе 05 број 954-5485/2009 од 03.09.2009. године и списка непокретности којима располаже Привредно друштво "А.А." д.о.о., имајући у виду да су наведене исправе приложене у невереној копији, што је супротно одредби члана 86. став 1. Закона о државном премеру и катастру ("Сл.гласник РС", бр. 72/09, 18/10). У поновном поступку првостепени орган ће отклонити напред наведене недостатке и у складу са напред изнетим примедбама, донети одговарајуће решење, а у целини поступајући по одредбама Закона о државном премеру и катастру и другим важећим прописима при чему

ће водити рачуна о одредби члана 230. став 2. Закона о општем управном поступку. Позивајући се на одредбу члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку, на основу свега напред наведеног тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 72. Закона о јавној својини ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 88/2013, 105/2014) прописано је да непокретности, покретне ствари и друга средства (у даљем тексту: средства) која су, на основу Закона о средствима у својини Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 53/95, 3/96 - исправка, 54/96, 32/97 и 101/05 - др. закон), на дан ступања на снагу овог закона у државној својини, постају средства у јавној својини Републике Србије, ако овим законом није друкчије одређено. (став 1.) Природна богатства, добра од општег интереса, добра у општој употреби у државној својини (изузев добара која по овом закону припадају Аутономној Покрајини Војводине и јединици локалне самоуправе), као и средства која на дан ступања на снагу овог закона користе Република Србија, државни органи и организације, установе и друге организације чији је оснивач Република Србија, даном ступања на снагу овог закона постају средства у јавној својини Републике Србије. (став 2.) На средствима из става 1. овог члана, укључујући и средства у иностранству, која користе аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе успоставља се право јавне својине аутономне покрајине, односно право јавне својине јединице локалне самоуправе, под условима и на начин прописан овим законом. (став 3.) Средствима из става 3. овог члана, која користе аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе сматрају се средства у државној својини на којима су на дан ступања на снагу овог закона уписани као корисници аутономна покрајина, органи и организације аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе и органи и организације јединице локалне самоуправе, као и средства која аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе и ови органи и организације користе на основу правног основа који може представљати основ за њихов упис у јавну књигу као корисника средстава. Ако је као корисник средстава у државној својини уписана месна заједница, односно друга организација са одговарајућим називом (месни народни одбор и сл.), право јавне својине стиче јединица локалне самоуправе, а месна заједница право коришћења. (став 4.) Под средствима из става 3. овог члана сматрају се и средства: - која користе установа и друга организација чији је оснивач аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, односно месна заједница; - комуналне мреже; - улице, тргови, јавни паркови на којима право јавне својине стиче јединица локалне самоуправе на чијој су територији; - добра која користе јавна предузећа чији је оснивач Аутономна Покрајина Војводина сагласно Закону о утврђивању надлежности Аутономне Покрајине Војводине а која им нису уложена, нити по овом закону могу бити уложена у капитал, осим добара која по закону могу бити искључиво у својини Републике Србије; - у потпуности изграђена из буџета Аутономне Покрајине Војводине, из дела који се по Уставу Републике Србије користи за финансирање капиталних расхода, под условом да та средства могу бити у јавној својини Аутономне Покрајине Војводине, у складу са овим законом; - каналске мреже на територији Аутономне Покрајине Војводине, осим ако су део пловних путева; - објекти на територији бивших југословенских република који су били у друштвеној својини, на којима је као носилац права располагања била или је уписана Аутономна Покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе или установа чији је оснивач Аутономна Покрајина Војводине, односно јединица локалне самоуправе. (став 5.) У непокретне ствари из ст. 4. и 5. овог члана не улазе

непокретности у државној својини које су органу и организацији, установи и другој организацији дате на привремено коришћење. (став 6.) На непокретностима у државној својини на којима право коришћења има јавно предузеће и друштво капитала чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, успоставља се, под условима и на начин прописан овим законом, својина тог јавног предузећа односно друштва капитала, изузев на комуналним мрежама, на непокретностима из члана 20. став 2. овог закона и на непокретностима које се на основу овог закона не могу улагати у капитал, односно која могу бити искључиво у јавној својини. (став 7.) Одредба става 7. овог члана сходно се примењује и на непокретности код којих је право коришћења пренето сагласно закону на зависна друштва капитала правних лица из тог става. (став 8.) Одредбе ст. 7. и 8. овог члана не примењују се на непокретности у државној својини које су дате на привремено коришћење. (став 9.) По основу стицања својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима из става 7. овог члана, Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе стичу акције или уделе у јавном предузећу односно друштву капитала, уколико акције, односно уделе по том основу нису стекле до дана ступања на снагу овог закона. (став 10.) На покретним стварима које користе органи и организације из става 4. овог члана и правно лице из ст. 7. и 8. овог члана, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, односно правно лице стиче право својине даном ступања на снагу овог закона. (став 11.) Ради спровођења одредаба овог члана извршиће се, по потреби, промене оснивачког акта, односно статута, промене у пословној евиденцији и упис у регистар привредних субјеката. (став 12.) Одредбе овог члана у погледу стицања јавне својине аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, не примењују се на добра од општег интереса која нису наведена у ставу 2. овог члана и на грађевинско земљиште које је на дан ступања на снагу овог закона у државној својини. (став 13.) Орган надлежан за вођење јавне евиденције о непокретностима и правима на њима извршиће, по службеној дужности, упис права јавне својине Републике Србије на непокретностима из става 2. овог члана. (став 14.)

Одредбом члана 74. истог закона прописано је да изузетно од одредаба члана 72. став 4. и став 5. алинеја прва овог закона на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона фактички користе Република Србија, односно државни органи и организације, Република Србија даном ступања на снагу овог закона стиче: - јавну својину уколико на непокретностима на дан ступања на снагу овог закона нису као корисници или носиоци права коришћења уписани други носиоци јавне својине, или од њих основане установе и друге организације; - јавну својину уколико су непокретности намењене за репрезентативне потребе државних органа и Републике Србије или служе за смештај страних дипломатско-конзуларних представништава, без обзира на стање корисника, односно носиоца права коришћења у јавном регистру непокретности и права на њима; - право бестеретног коришћења у трајању од 10 година уколико су на непокретностима на дан ступања на снагу овог закона уписани као корисници или носиоци права коришћења други носиоци јавне својине или од њих основане установе и друге организације. (став 1.) Право бестеретног коришћења у смислу става 1. алинеја трећа овог члана стиче се и у случају делимичног коришћења одређене непокретности - на делу који се фактички користи, а према попису који ће сачинити корисници непокретности. (став 2.) У случајевима из става 1. алинеја трећа и става 2. овог члана, надлежни органи Републике Србије и Аутономне покрајине

Војводине, односно јединице локалне самоуправе могу се споразумети да се уместо предметне непокретности Републици Србији, односно државним органима и организацијама обезбеди коришћење друге непокретности под истим условима. (став 3.)

Одредбом члана 86. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/2009, 18/2010, 65/2013, 15/2015 (Одлука Уставног суда)) прописано је да се упис у катастар непокретности врши на основу приватне или јавне исправе, која је по садржини и форми подобна за упис. (став 1.) Исправа за упис мора нарочито да садржи: 1) место и датум састављања, односно овере; 2) означавање непокретности на коју се исправа односи према подацима катастра непокретности (катастарска општина, број и површина парцеле, број и површина објекта, број и површина посебног дела објекта). 3) презиме, име и име једног родитеља, односно назив, пребивалиште, односно боравиште, или седиште и јединствени матични број грађана, односно матични број уписаног претходника и лица у чију корист се упис захтева; (став 2.) Изузетно од става 2. тач. 2) и 3) овог члана, за упис забележбе која се односи на личност имаоца права исправа за упис не мора да садржи податке о означању непокретности, а за упис забележбе која се односи на саму непокретност исправа не мора да садржи податке о уписаном претходнику. (став 3.) Исправа за упис мора бити приложена у оригиналу или овереној копији или у другом облику прописаном законом, а ако је исправа на страном језику уз њу треба доставити и оверен превод. (став 4.)

Одредбом члана 87. истог закона прописано је да приватна исправа, односно исправа о правном послу, поред општих услова који важе за исправу за упис, да би била подобна за упис, мора: 1) бити сачињена у писаној форми уз оверу потписа лица између којих се исправа сачињава, ако посебна форма исправе није прописана посебним законом; 2) садржавати изјаву о дозволи уписа, која није условљена нити орочена. (став 1.) Ако изјава о дозволи уписа није садржана у приватној исправи, односно исправи о правном послу, може бити дата у посебној исправи уз оверу потписа лица које изјаву даје. (став 2.)

Наиме, правилно је и по налажењу овог суда тужени орган спојио у један поступак одлучивања по жалби Градске општине Стари град и поступак по жалби Града Београда, које су изјављене на решење Службе за катастар непокретности Стари град број 952-02-6-1157/15 од 27.06.2015. године, те оценио наводе жалбе, поништио наведено првостепено решење од 27.06.2015. године и предмет вратио на поновни поступак и одлучивање. Ово са разлога што образложење решења првостепеног органа од 27.06.2015. године не садржи све елементе прописане одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001,"Службени гласник РС", бр. 30/2010). Наиме, првостепени орган није навео чињенично стање које је утврдио, нити разлоге који су били одлучни при оцени доказа и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, те је нејасно на који начин је утврдио да су испуњени услови прописани цитираним одредбама Закона о јавној својини и Закона о државном премеру и катастру, на које се у образложењу ожалбоног решења позвао. Такође, из списка предмета које је тужени орган доставио суду проистиче да тужилац уз захтев за упис права својине није приложио исправе у форми која је подобна за упис, односно исте је приложио у обичној фотокопији, те је правилна одлука туженог органа.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што законитим поништајем првостепеног решења, од стране туженог органа овде оспореним решењем, нису повређена права и на закону засновани интерес тужиоца, будући да је у новом поступку пред првостепеним органом обавеза тог органа да тужиоцу омогући да штити своја права и на закону заснован интерес, при чему треба имати у виду и да се оспореним решењем о поништају првостепеног решења од стране туженог (другостепеног) органа не ради о коначно расправљеној ствари у управном поступку. Дакле, тужбом оспорено решење је, према стању у списима предмета, засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању на које су правилно примењене напред цитиране одредбе наведених закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех у овој управној ствари, па је применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 – одлука Уставног суда, 47/13 – одлука УС, 55/14, 87/18, 18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Разматрајући захтев Града Београда, као заинтересованог лица, за накнаду трошкова управног спора, Суд је, имајући у виду донету одлуку, оценио да је исти основан, па му је за састав одговора на тужбу у виду образложеног поднеска досудио износ од 16.500,00 динара и за заступање на одржаној расправи пред судом износ од 18.000,00 динара, што укупно износи 34.500,00 динара, све у складу са одредбама по тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012, 37/21) и члану 10. Законом о правобранилаштву (“Службени гласник РС”, бр. 55/14), на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, те одлучио као у ставу III диспозитива пресуде. Суд није одлучивао о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора у висини преко досуђеног до траженог, јер тражени износи нису у складу са напред наведеном тарифом.

Разматрајући захтев Градске општине Стари град, као заинтересованог лица, за накнаду трошкова управног спора, Суд је, имајући у виду донету одлуку, оценио да је исти основан, па му је за састав одговора на тужбу у виду образложеног поднеска досудио износ од 16.500,00 динара, све у складу са одредбама по тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012, 37/21) и члану 10. Законом о правобранилаштву (“Службени гласник РС”, бр. 55/14), на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе

члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, те одлучио као у ставу IV диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.06.2022. године, 1 У. 22720/18

Записничар
Јасмина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Зорица Китановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЈ